

været den ærede Ordførers Mening, at man ikke maatte gjøre Regning derpaa. Der har vistnok ikke ligget Andet i hans Udtalelse, end hvad der er meget naturligt overfor en etaarig Finantslod, nemlig, at man ved en Bevilling for et Aar ikke binder Fremtiden. Det er en Anomali hver Gang man gjør dette; men jeg er overtydet om, at der saavel i Udvalget i det Hele taget som særlig hos den ærede Ordfører er et levende Ønske om, at denne Sag maa trives og komme til at gavne i den Udstrækning, Regjeringen har tænkt sig. Den nærmere Bestemmelse, at disse Læremidler ogsaa skulde være til Brug for Almuekolerne, tror jeg ikke er at forslaa saaledes, at der ikke ogsaa skulde kunne virkes i den af Regjeringen oprindelig paatænkte Retning. — Søvrigt har det glædet mig at høre den ærede Ministers Samstemning med de Udtalelser, som fremkom fra den ærede Ordfører; jeg figter herved til Udtalelserne om de ifølge Konto VI uddelte Understøttelser til forskellige Videnskabsmænd og Kunstnere. Efterat den høitærede Minister saa godt som har tiltraadt, hvad den ærede Ordfører i saa Henseende henstillede, skal jeg ikke videre udtale mig derom, men der er her blevet nævnt en Skribent, som især har tiltrukket sig Almuens Kjærlighed, og jeg maa tilstaa, at det ogsaa i høieste Grad har interesseret mig at læse hans Skrifter; det er Thyregod. Det forekommer mig, at hans Skrifter røbe et saa overordentlig dybt Kjendskab til hele vort Følelsesliv, og at han har en saa sjelden Gave til at fremstille det paa en sjoen Maade, at det er i høi Grad tiltalende for Enhver at læse disse Skrifter. Jeg er desuden bleven opmærksom paa, at denne Mand har fundet en Anerkjendelse, idet hans Skrifter ere nævnte af en Kommission, der blev nedsat for at paapege, hvilke Skrifter der helst maatte forefindes i Sogne- og Almuebiblioteker her i Landet. Jeg erindrer ikke bestemt, hvem der har siddet i denne Kommission, men jeg erindrer, at der var en Mand af litterær Anseelse deri. Jeg skal søie min Anerkjendelse til det ærede Medlems, som omtalte denne Mand, og jeg vil ønske, at en saa sjelden Fremtoning i vor Tid ikke skal være blottet for den Hjælp, der maatte kunne ydes af de ikke saa fjerdeles rigelige Midler, der gives til disse Formaal. Vi have før foreslaaet denne Post bevilget af Hensyn til, at der deraf kunde ydes Noget til En eller Anden, som vi syntes, kunde være fortjent dertil, og skulde den ærede Minister ikke kunne bringe det over sit Hjerte at udstøde en eller anden af dem; der staa og i længere Tid have staaet paa denne Konto, hvilket jeg godt kan forstaa — det er altid haardt at borttage en Velgjerning fra Folk, som nyde godt deraf — tror jeg ikke, at det ærede Thing vil kunne være imod alligevel at yde denne Mand en Hjælp ad denne Vej. — Da jeg kan samstemme baade med, hvad den ærede Ordfører og hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds, (Th.

Nielsen, har udtalt om andre Punkter, skal jeg ikke opholde det ærede Thing længere.

Dinesen: For Theatrets Bedkommende skal jeg kun omtale, hvorvidt Tilskudet til det skal udredes af Staten eller af Sorø Akademi. Det forekommer mig, at naar man nu vil gaa fra at lade Sorø Akademi udrede dette Tilskud og gaa over til paany at lade Staten bære det, er det ligesom man bevægede sig i en Kreds. Det har tidligere fra dette Things Side været stærkt ønsket, at Sorø Akademi skulde bære dette Tilskud. I Samlingen 1869—70 foreslog hele Finantsudvalget paa et Medlem nær, det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), at de offentlige Stiftelser, Kommunitetet for 20,000 Rigsdalers Bedkommende og Sorø Akademi for 30,000 Rigsdalers Bedkommende, skulde give et Tilskud af 50,000 Rd. til det kongelige Theater; Forhandlingerne i Thinget endte med, at det ved den eneste Behandling blev vedtaget, at Sorø Akademi skulde bære hele dette Tilskud, og det blev senere bestemt, at dette skulde gjælde for 5 Aar. Saavidt jeg mindes, fremkom der i Samlingen 1864—65 her i Salen ogsaa stærke Ønsker om, at disse offentlige Stiftelser med særlige Fonds skulde bære en stor Del forskellige Udgifter, deriblandt ogsaa Udgifterne til det kongelige Theater. Nu er Flextallet imidlertid kommet til at ønske, at Staten skal bære hele dette Tilskud. Jeg lægger personlig ikke nogen Vægt derpaa; men jeg tror dog, at det fremdeles kunde være rigtigt, i hvert Fald endnu i nogen Tid, at lade Sorø Akademi bære dette Tilskud, da der jo — derom antager jeg, at det er almindelig Samstemning — i mange Retninger kan blive tilstede store Fordringer til Staten, som den kan faae sin Hyre med at opfylde. Hvad Vaisenhuset angaar, er jeg enig med de ærede Lædere, som have udtalt sig i at beklage, at der er taget saa lidet Hensyn til de enstemmige Opfordringer og Udtalelser, som ere fremkomne fra Finantsudvalget, fra tidligere Ministers Side. Jeg finder det uheldigt, naar Finantsudvalget enstemmig har udtalt sig for at faae Indsydelse paa et Spørgsmaals Ordning, at en Minister saa imod en saadan Udtalelse afgjør Spørgsmaalet paa egen Haand. Selvsjælgelig finder jeg det endnu mere uheldigt, naar en saadan Institutions Interessjer som Vaisenhusets varetages paa en saadan Maade, som man ser, at de ere blevene varetagne af den Minister, som har bortforpagtet Apothekerprivilegiet for 1000 Rd. om Aaret. At Sligt er sket fra en Ministers Side tjener til at fremkalde Stemninger, som man helst burde undgaa at fremkalde, og tjener til Berettigelse for mange af de Angreb, der reises imod Regjeringen. Jeg vil hermed ikke have forsvaret saadanne Angreb i Almindelighed, thi de ere saa ofte meget overdrevne, — men jeg beklager som sagt, at Regjeringen giver An-